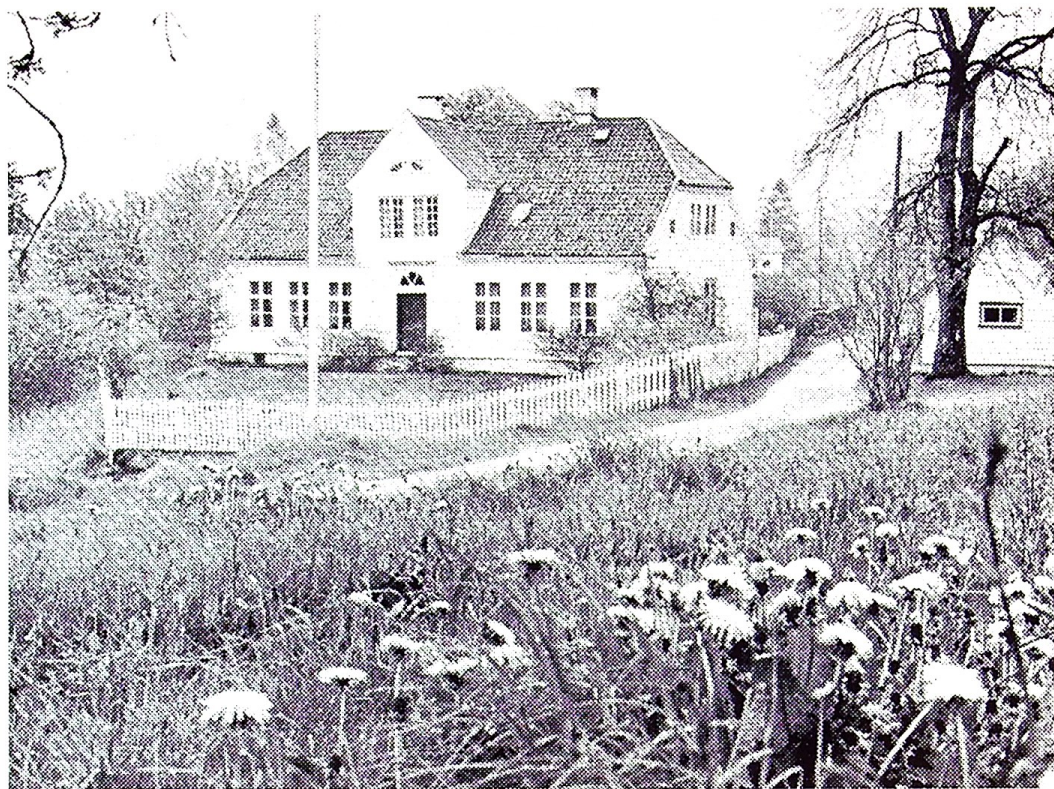

UTGITT AV A.S BERGENS TIDENDE OG J.W.EIDES BOKTRYKKERI

Gamle Hus på Vestlandet

Kapteinsgården fra 1775 har utvilsomt lånt forbilde i samtidens bergensmiljø.

Kapteinsgården i Uskedal

Kapteinsgården på Fet i Uskedal i Kvinnherad er en av de vakreste og best bevarte embetsmannsgårder fra 1700-tallet på Vestlandet. Den er oppført i 1775 av oberstløytnant Johan Koren Dahl, som den gang var kaptein og sjef for Nordre Sunnhordlandske kompani. Stilen er bergensk empire med valmete gavler og stor ark over en prydelig inngangsdør med buvindu over.

Mye av husets gamle interiør er intakt, og mest berømt er den store salen nede med franske tapeter fra omkring år 1800. De har møtet mellom Amor og Psyke som motiv på dueblå bunn. En stor vedovn fra Ulefoss er datert 1786 og to spinetter er muligens like gamle. De brede golvplankene er fremdeles hvitskurte som de var det for to hundre år siden. I interiøret ellers er det flere

vakre speil og gamle messing-lampetter.

Ved siden av salen ligger det såkalte baronskammeret, som var Rosendal-baronens gjesteværelse når han kom på besøk i Uskedal. Familien på Kapteinsgården har alltid hatt nær kontakt med baroniet siden far til Johan Koren Dahl, forvalter Mathias Dahl slo seg ned på Fet i 1745. Han hadde da vært forvalter på baroniet i Rosendal i 20 år under Rosenkrantz'enes etterfølger, stattholder Ditlev Wibe. Da så Wibe ble etterfulgt av Edvard Londe-mann Rosenkrone, som medbrakte sin egen forvalter, flyttet Dahl til Uskedal, men kontakten med baroniet ble opprettholdt.

I likhet med sin far og sine to onkler Niels og Henrik var også Christian Lerche Dahl, Johans eldste sønn, militærkaptein og sjef for kompaniet i Etne. Han

var også ordfører i Kvinnherad i to perioder. I de senere generasjoner har navnet Johan Koren Dahl gått igjen flere ganger, blant annet har flere med det navn vært gullsmeder i Bergen. Det gjelder også far til den nåværende eier, Inger Koren Dahl.

På Kapteinsgården, som for øvrig var gjestgiveri i femti år, gikk det i sin tid et sagn om et gammelt jernbeslått reiseskrin som skulle føre ulykke med seg. En synsk kvinne hadde sett det flytende på sjøen, det var et varsel, og derfor ble det gjemt bort på loftet. Men ved et tilfelle ble skrinet hentet fram og pakket ferdig av en tjenestefante som ikke kjente til det gamle sagnet. Den som fikk skrinet med seg på turen, kom aldri igjen. Han omkom på reisen. Hvor skrinet ble av, kan ingen si, men det fortelles at det fremdeles eksisterer et sted i den store familien.